

Pacific Herald.

Vol. 19

Tacoma og Portland, Wash., 119

13 May 1909
Anno Domini MCMIX

© 14 St. 28. Mai, 1909.

No. 22

Kirkeindvielse og Sangerfest.

Søndag den 23 Mai var en Glædesdag for Zion's evangelisk-lutheriske Menighed, Pastor D. J. Ordals Hald i Bellingham, Wash. Den fænomenlig da sin vafre Kirke indviet. Kirken, som allerede flere Aar har været benyttet, har dog ikke været sat

Pastor D. J. Ordal
Menighedens Præst.

i fuld Stand forend nu. Kirkens Junventar, Alter, Prædikestol, Bænke og Galleri er meget imøgfuldt udført. Alterbilledet er malet af Mr. Gustav, Minneapolis. Det fremstiller Kristi Opstandelse med Jesu høj op af Graven. Det er ligesom alt Gustav's Arbeide af dette Slags, et Kunstværk af højste Klasse. Hele Udskriften og Oppusning af Kirken har kostet Menigheden herimod \$1,500.

Bearet vor strælende og store Skærer, mange fra Søstermenighederne, havde samlet sig til Festlighederne, og den nofåa rammelige Kirke kunne nærligst ikke rumme alle.

Pastor D. Borge holdt Hornstolen over den 100 Salme og opfordrede Menigheden til at glede sig og

taffe Gud, fordi han havde givet dem Vilje og Evne til at bygge et saa valfert Guds Hus til hans Ere og Menighedens Opbyggelse. Menighedens Historie blev oplæst af Pastor Geo. O. Lane. Indvielsen udførtes af Distriftets Formand, Pastor L. C. Foss. Af 1 Kong. 8. 27-30 fremholdt han på en gribende Maade, hvorledes Kirken skal være 1) et Guds Hus, 2) et Vedehus og for det 3) et Barnhjertigheds hus.

Følgende Prester deltog i Indvielsen: Pastorerne D. J. H. Prens, H. A. Stub, H. Baulson, H. M. Tjernagel, H. Ingebritsen, A. O. Ørje, Geo. O. Lane, D. Borge og Stedets Præst, D. J. Ordal.

Et stor på omkring 60 Stemmer, under Ledelse af H. Sæter, sang sine vafre Sange i Kirken. Efter Gudsstenen blev den hele Store Statte benyttet. Menighedens kvinder havde sørget rigelig for at alle blev møttet. Det er vel sjeldent, at en Menighed feirer sin Kirkes Indvielse under saadan Feststimming og Høitidelighed, som her var tilfældet. Ma Gud bevare Menigheden og dens vafre Kirke og ständig fåe flere dyrebare Sjæle som levende Sjæle ind i sin Bogning. Menighedens Historie lyder som følger:

Zions N. E. Luth. Menighed i New Whatecom, Whatecom County, Washington, blev organiseret Sonen den 18de Oktober 1891. Den Grundbold, hvorpaa den blev organiseret, lader som følger: I den tre- enige Guds Navn har vi undertegnede sluttet os sammen til en norsk evangeliisk-lutherisk Menighed paa følgende Grundvold:

Vi anerkender Guds Ord, åbenbarret i det gamle og nye Testamente, tanom i Bøger, som eneste Regel og Metejnor for Tro, Lære og Liv.

Vi henvänder os til den lutheriske Kirke-Bejendelsesfritter, fordi disse ej er en tro Fremstilling af den i Guds Ord indeholdte Lære. Til dette undertegnede følgende sine Navne:

S. Stadland med Familie.
John Larson og Hustru.
L. O. Ottestad med Familie.
Ole A. Olson.

R. L. Rjeland.

M. L. Rjeland.

A. L. Rjeland.

Mrs. L. Rjeland.

Belle Rjeland.

L. C. Larson.

Senere tilsliede Mrs. Anne Williams sit Navn. Det første Menighedsmøde holdtes den 23de Oktober, 1891 hos Pastor Sperati, 2065 D St., New Whatecom, Wash.

Den 6te November 1891 blev Menighedens Konstitution i sin Helhed antaget efter at man på to forudholdte Møder havde gennemgået og antaget flere Paragrafer entsetvis.

De første Embedsmænd blev der vaa valgt, den 6te Nov. 1891, som følger:

Til Trustees: S. Sindland, på 3

Aar; John Larson, på 2 Aar; L. O. Ottestad, på 1 Aar.

Kasserer, L. O. Ottestad.

Sekretær, John Rjeland.

Kirketjener, Andrew Rjeland.

Medhjælpere, O. A. Olson og L. C. Larson.

Ten 5te September 1892 besluttedes at begynde Subskription til Tomt og Kirkebygning. Den 4de Oktober 1892 besluttede Menigheden at begjære Optagelse i den norske Synode. Den 9de December 1892 overdroges til Pastor Sperati paa Menighedens Begne at fåske Hjørneloften på 2 og 22nd St. til Kirketomt.

Paa Årsmødet den 13de Januar 1893 indberettede Pastor Sperati, at Menigheden siden dens Stiftelse den 18de Ott. 1891 har haft 30 vofone

Zions Menigheds Kirke i Bellingham

Medlemmer, 50 Sjæle og 14 Stemmeberettigede.

Pastor Sperati betjente Menigheden til 1894, da han modtog kald til Parkland dog førstledes at han betjente Menigheden indtil hans Førmand tiltrådte.

Den 4de November 1895 blev der på asboldt Delegatmøde dannet et Kald af Menighederne i Ferndale, Whinlock, Nooksack, New Whatcom og Fairhaven. På samme Møde besluttedes at kalde en Præst for Kaldet.

Pastor O. Haggas blev kaldt og tilsluttet Kaldet. Den 15de September 14 Søndag efter Trefoldighed holdt han sin Tiltrædelsesprediken. Han indførtes af Pastor Sperati, som den Dag tog Aftled fra Menigheden.

I 1898 antog Pastor Geo. O. Lane Kald som Pastor Haggas Kapellan med Virkeselt særlig i Fairhaven og blev siden i New Whatcom Sogneprest for Zions og andre Menigheder. Han befjendte denne indtil 1901, da den nuværende Præst Kandidat O. J. Ordal, af Missionstimen på Menighedens Begne kaldet til denne Præst og antog Kaldet. Han ankom til Bellingham Søndag den 18de August 1901 og blev ordineret til det hellige Prædikeembete i Zions Menigheds Kirke Onsdag Aften den 21de Aug. af Førmand L. C. Ross. Pastorerne Sperati, Haggas og Egvier assisteret. Den følgende Søndag holdt Pastor Ordal sin Tiltrædelsesprediken.

Menigheden talte dengang 4 stemmeberettigede Medlemmer, hvoraf kun to var i Byen. Den 13de Januar 1901 besluttede Menigheden at fås kirken, som den nu eier, og som da var for Salg.

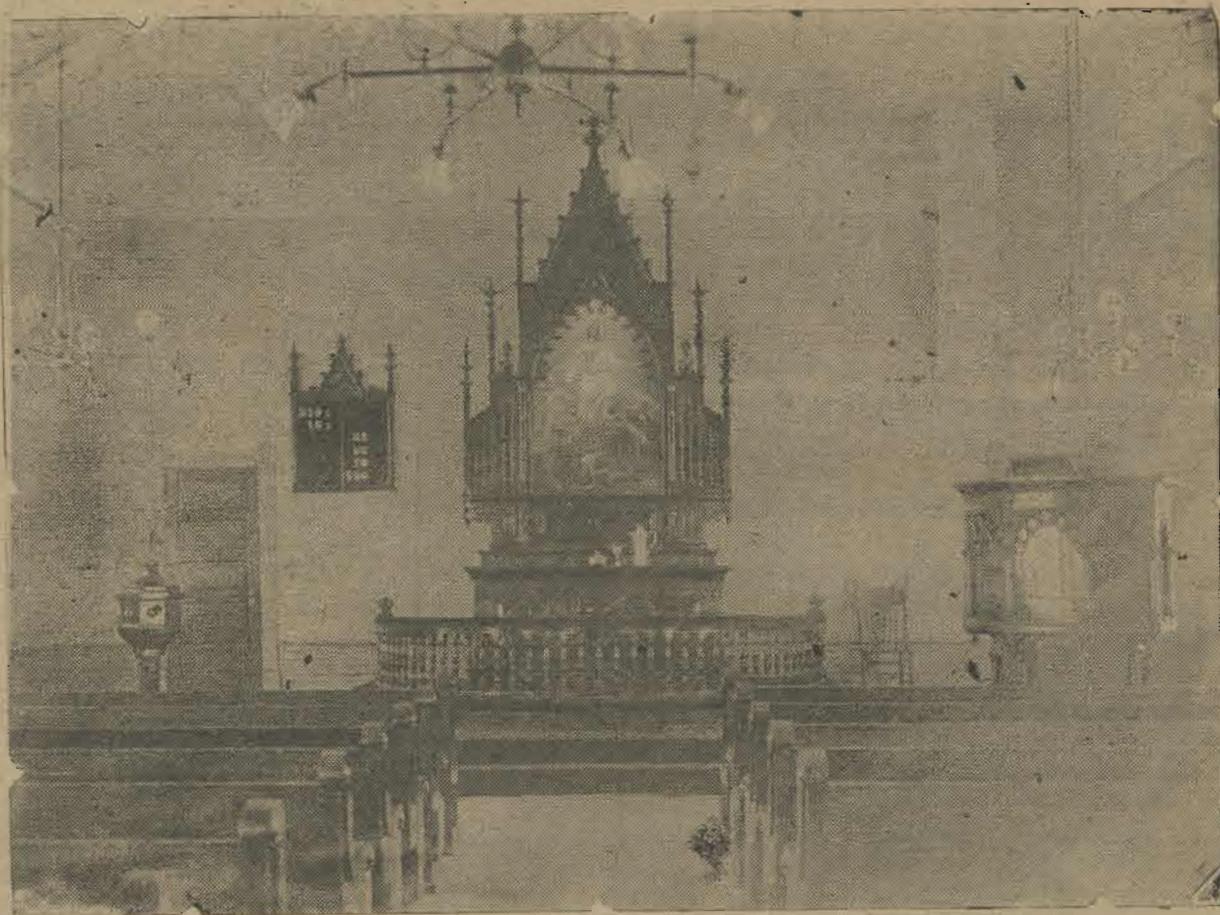
Da Pastor Ordal overtog Arbejdet var Menigheden \$400 i Gjeld paa Kirken, som hverken var malet udvendig eller havde noget Inventar. Siden den Tid har Menigheden ved Hjælp fra både Kvindesforening og Ungdomsforening støttet hele Kirken og indretet den som det sees idag blandt hvilket kan nævnes en Tilbygning, bemyttet til Skolekølle, Ungdomsforenings Møder osv. Det hele til et støttende-af er. \$3,000.

Den 4de Mars 1906 blev det besluttet at kalde Hjælpepræst for Pastor Ordal.

Gennem Districtets Førmand blev Kandidat Olof Borgje kaldet og som tilsluttet Kaldet ud på Sommeren.

Den 20de Mars 1907, blev Kaldet delt og Pastor Borgje indlevred sin Resignation som Hjælpepræst. Pastor Ordal beholdt som sit Kald Zions Garnisons Ensjer, Browns ville, B. C., og Beauty Valley.

Sommeren 1908 blev dette Kald ugsat, da det faldt sammen med tilbedste, afdæmpneret af Miss

Det Indre af Zions Menigheds Kirke

Zions Menighed og Beauty Valley, og Pastor Geo. O. Lane blev kaldet og antog Kaldet til de øvrige Menigheder. Den 27de Aug. 1908 blev det besluttet at gaa iwei med at få Kirken i fuld Stan dog saa saa den indviet.

Dette er nu med Guds Hjælp lyftedes. Gud ske Ere, Pris og Tak for alt! Menigheden har arbejdet med Troskab og Kærlighed. Kvindesforeningen har været meget virksom og behjælpsig. Den har nu sidst bestyret Alterkar, Carpet og Cork Linoleum. Ungdomsforeningen fortjener også Tak. Den har efter Guds hjælpet troelig til både med Prekestolen og til Menighedens løbende Udgifter. Gud bevare dette Gudshus for Menigheden. Maa det hele og jænde Kristi Evangelium lyde, dyrlæbte Sjæle til Salighed.

Efter Fæstighederne i Kirken samledes man igjen kl. 3 Eftermiddag til den store Koncert, som holdtes i en af Byens store „Halls“ af Det Nordvestlige Puget Sound Sangerforbund. Dette Sangerforbund er en Del af Pacific District Sangerforbund og bestaar af de forskellige Menigheders Sangkor ved den nordlige Del af Sundet.

Intrent 120 Sanger mødte frem. Under Ledelse af Mr. H. Soeter fra Seattle gjorde de sine Sager godt i Betragtning af den sorte Tid de havde at ses sig sammen. Soloister ved Konerten var Pastorerne Petersen og Ingebretsen og Miss Astrid Udnæs. Pastor Petersen gav også en Par Sangge tilbedste, afdæmpneret af Miss

Petersen. Mrs. Rev. Ingebretsen spillede Sangene ved Konerten.

Kirkeforenene fortjener stor Tak for deres vel udøzte Arbejde. De bidrager i stort Mon til at vække Sans for god Lutherisk Kirkemusik. At Folk sætter Pris paa god Sang og Musik visste også den store Horsamling som vor fremmødt ved Konerten.

Om Aftenen var der etter Guds-tjeneste i Kirken. Past. Stub fra Seattle prædikede på Engelsk. Og saa denne Gang var Kirken vel fyldt og flere af Byens Dignitarer, iblandt dem Byens Mayor, tilstede.

Denne Dag vil for Menigheden og de mange Deltagere mindes med Tak og Glæde. Maa Gud lade Velsignelse flyde deraf for os alle!

Herved frembræres et hjertelig Tak til Præster, Sangere og Rabomenigheder, som saa talrig mødte frem og deltog i Andvielser Fæstighederne. Paa Menighedens og egne Begne. O. J. Ordal.

De Kristnes Frihed.

(Udtog af Dr. Martin Luthers Forflaring over Galaterbrevet.)

„Derfor bliver stadige i den Frihed, hvormed Kristus frigjorde os“ (Gal. 5, 1). Det er: Holder fast ved den og værer bestandige osv. Samme Mening ligger i, hvad St. Peter siger i sit første Brev 5, 8: „Værer edru, vaager; thi eders Modstander, Djævelen, går omkring som frigjorde os, men den, hvormed Kri-

en brølende Øve, isøgende, hvem han kan opsluge. Staar ham imod, faste i Troen“ osv. Barer ikke for sikre, vil han sige, men værer faste, ligger ikke og snører, men staar; som om han vilde sige: Det er sandelig forstået, at I ere bestandige, faste, aarvagne og forsigtige, saa fremt I ellers ville beholde den Frihed, hvormed Kristus har frigjort eder. De, som ville være sikre og uden Bekymring, de ville ikke beholde den; thi Satan er over al Maade sjældelig mod Evangeliets Lys, det er, mod Læren om Raaden, Frihed, Trost og Liv. Naar han bliver var, at Raaden vil opgaa og frembrøde, saa er han ikke ledig, men sætter sig strax derimod med sin hele Magt, opwoeker alle onde Storme og Ulov for at fordunkle og undertrykke den. Derfor formaner St. Paulus Galaterne og alle Kristne til ikke at være dogne eller sikre, men derimod rustede, og altid ligge til Helt mod Satan, paa det at han ikke skal frarøve dem den Frihed, som Kristus saa dyrt har forhvervet dem, før de blive det var og mørke det.

St. Paulus har her sat sine Ord saaledes, at han med hvert enkelt af dem vil give noget Søregent at forstå, hvorför man skal overveie dem med Grundighed og Hild. „Derfor bliver bestandige,“ siger han. Som om han vilde sige: Her maa I sandelig være aarvagne og se eder vel for, at I kunne blive bestandige. Hvor? I Friheden. I hvilken Frihed? Ikke den, hvormed Keiseren

stus frigjorde os. Keiseren har viist nok maataatet frigive og astaa til Paven Staden Rom og andre Lande, og har dertil ogsaa givet Privilegier og Friheder for hans kongerige og salvede Hoh osv., hvilket ogsaa maa faldes en Frihed, men en verdslig, hvorefter Paven og hans Steng ere befriede fra de almindelige Byrder, som ellers alle andre Keiserens Underhaetter maa bære.

Desuden er der en anden Frihed, nemlig Kjødets eller meget mere Djævelens, ved hvilken han, desværre, med al Magt regjerer i hele Verden; thi de, der anmasse sig denne Frihed, adlyde hverken Gud eller nogen Slags Lov, men gjøre efter sin Trods-kun Alt, hvad som lyster dem. En saadan Frihed esterjager nu, hør Verdens Ende. Enhver. Ogsaa Svær-meraanderne og Kjøtterne tragte derefter; thi de mene, lære, tro og gjøre, hvad der falder dem ind, nanget, om det er ret eller uret; de ville oven i Kjøbet heller ikke vide af nogen Tugt eller Straf dorför. Dette staa i den Frihed, hvormed Djævelen har frigjort dem.

Om saadan Frihed forhandle eller lære vi slet ikke, ihvorvel den, des værre, gaar alt for sterkt i Svang og Verden ikke ønsker eller begjører nogen anden Frihed. Heller ikke for-handle eller lære vi om den Frihed, som den En har fremfor den Ander i de borgerlige Forhold, men om den aandelige Frihed, mod hvilken Djævelen er fjendtlig, og som han angriber af al Magt. Og det er netop denne Frihed, hvormed Kristus har frigjort os, ikke fra nogen menneskelig Trældom, ikke fra det babyloniske eller tyrkiske Fængselskab, men fra Guds evige Brede. Men hvor? I Sam-vittigheden. Der ophører vor Fri-hed og gaar ikke videre; thi Kristus har befriet os, ikke efter verdslig eller kjødelig Vis, men efter aandelig det er, han har befriet os saaledes, at vor Samvittighed skal være fri, fristig og glod og ikke frugte for den tilkommende Brede. Dette alene kan faldes og er den sande Frihed, som Ingen kan skatte og agte højt og dy-rebar nof. Imod denne Friheds Stor-hed og Hærlighed er den verdslige eller kjødelige Frihed, som Verden ale-ne søger, næppe som en Draabe mod det hele Hav. Thi hvem kan vel ind-sige, hvad det er for en stor Ting, at man i sit Hjerte skal være fuldstig forvisset om og tro, at Gud ikke er vred paa En, men at han er og vil vedblive i al Evighed at være vor naadige og barmhjertige Fader for Christi Skuld! Sandelig, det er en hærlig og ubegribelig Frihed, at den middommelige Majestet er Mennesket naadig, vil bevare ham og hjælpe ham i al hans Nød og til sidst ogsaa legemlig befri ham; at vort Legeme,

som begraves forkrenkligt i Vandene og Skræbelighed, efter skal opstaas u-forkrenkligt i Kraft og Hærlighed. Derfor er denne Frihed, nemlig at vi i al Evighed skulle være befriede for Guds Brede, en undsigelig Frihed, meget større end Himmel og Jord og alle stætte Ting.

Af denne Frihed følger der en anden, nemlig den, at vi ved Kristus blive gjorte trygge og fri for Lov, Synd, Død, fra Djævelens Magt og Selvede osv.; thi ligesom Guds Brede ikke kan forførde os, ellers som Kristus har befriet os fra den, saaledes kan heller ikke Loven, Synden m. an-flage og fordomme os. Om nu end Loven anklager os, og Synden for-fører os, saa kunne de da alligevel ikke drive os i Fortvilelse og fordomme os. Thi her er Troen, som over-vinder Verden (1 Joh. 4, 5.), og som siger: Ingen af disse Ting har Magt over mig; thi min Herre Kristus har forløst og frigjort mig fra dem. Saaledes ogsaa Døden, ihvor-vel der ingen megtigere eller græs-jere Tyran gives i hele Verden; thi den myrder alle Menneskr, saa man

den dog lade os Troende i Fred, for-medelsi denne Frihed, med hvilken Kristus har frigjort os. Forførde dem kan den vel, men Mere kan den heller ikke gjøre; thi de holde sig til dette og lignende Ord af Kristus: „Zeg er Opstandelsen og Livet; hvo som tror paa mig, om han end dør, skal han dog leve“ osv. (Hebr. 11, 26.). Derved oprejses de otter og er-holde Trost i enhver Trængsel og Dødens Nød.

Hvad skal jeg sig til Holstet?

En engelsk Præst ved Navn Virch besøgte en vanTro Mand paa hans Dødsleie. Den døende havde sendt Bud efter ham.

„Zeg har sendt Bud efter Dem,“ sagde han, „ikke for at tale om Reli-gionen, thi den tror jeg ikke paa, men for at taffe Dem for den Venlighed, som De altid har vist mig og mine.“

„Wil De svare mig paa et Spørgs-maal?“ sagde Virch.

„Ja, forudsat at det ikke er om Re-ligion.“

„Som De maa ske ved, skal jeg præ-dike i Aften. Mange kommer vistnof for at høre, mest fattige Føll, som inart, ligesom De, vil se Døden for sig. Zeg spørger Dem nu: hvad skal jeg prædile om?“

Der blev Tænshed en lang Tid. — Med taarefulde Øine og med stjæ-vende Stemme kom saa følgende u-ventede Svar:

„Sr. Virch, tal til den om Kristus, tal alligevel om Kristus!“

Døden er den kristne Himmel-vogn.

De fire Årstider.

Sig for alting i Verden: der er ingen Gud!

Thi mit i Høstnattens Timer gaar varslende Bud
Fra Skabningens Herre, selve All-magtens Gud,

Og saa megtig og brydende lyder hans Tale,

At hele Naturen sig legger i Dvale;
Saa vellingsende klar er hans byden-de Stemme,

At Græsset og Løvet den skjønt fan-fornemue;

Den trænger til Treernes fineste Nød

Mere sikkert end brændende, brydende Flod;

Thi se kun alting, der mylig saa blomstrende stod,

Se, det ligger som dødt for sin Sla-beres Nød.

Se saa paa Vinterens folde men her-lige Sne, —

Skjønt jaamangen den ligner med „Manden med Læ“,

Se, den dækker det hele som et my-tvættet Lagen;

Omslutter det herligt om Natten og Dagen;

Den sendes hvert Aar ifra Skabningens Gud,

For at dække Naturen mens den hvi-ler lidt ud,

Når saa Værsolen atter paa Himlen fremstaar,

Med Livskraft formet Naturen fremgaar,

Da kvidres helt lifligt fra Hingle-munde,

Mens Blomstrene niste fra grønne Lunde;

Da frynder sig hele Naturen paam,

Alt priser sin Gud, som gav Solskin og Sky, —

For at varme og vande, vande og varme,

Og i Sommerens Løb modne Brød for os Arme —,

Se da, naar alting saa smilende skjønt

Staar helt overdekket med Blomster og grønt,

Da „Salomos Pragt“ helt i Støvet maa kvælde

Og er for intet at regne mod „Mlad paa en Nelse“!

Se, saadan skiftes der dragter paa Naturens Brud,

Og alting fortæller: der er dog en Gud.

Th. X.

Som dine Dage er, skal din Styrke være.

En troende Mand blev engang spurgt, om han havde Frimodighed til at dø netop i den samme Stund. Han svarede:

„Nei, nu har jeg dit ikke, men Her-ren vil give mig denne Raade, naar jeg har den Rehor.“

About 100 acres of tide marsh land for sale. Inquire of

D. O. PEARSON

Stanwood, Washington

DRS. J. W. & H. D. RAWLINGS

Tandläger

317-318 Warburton Bldg.
Telephone Main 5195

Cor. C & 11th Sts., Tacoma Wash

Oplag fra Luther Publ. House.

Steamship Agency

Bileller på alle første Klasses Linier

VISELL & EKBERG

1321 Pacific Ave.
Tacoma

Skandinavisk

Begravelsesbureau

Telefon Main 7745 Home A 4745

LYNN & HAUGEN
945 Tacoma Ave.

**Student - Supplies
of all Kinds**

Vaughan & Morrill Co

926 Pac. Ave., Tacoma, Wn.

Alterbilleder Portretter og Landtskabs materier udføres godt og billigt. Alt arbejde garanteres. 17 Mars Erfaring. De bedste Anbefalinger haves. Seid efter Katalog.

Arne Berger, Artist.
5441 Wash. St., — Portland, Oregon

ENGER & JESDAHL

Glædeshandlere

Er det norske Hovedkvarter i Everett
1618 Hewitt Ave.

W. H. Mock & Sons

Professional Funeral Directors and
Licensed Embalmers

PHONES - - Office Main 166

Residence - { Red 3681
Main 2812

Undertaking Parlors and Chapel, Maple
Block, 1055 Elk St., Bellingham, Wn

W. & E. Schmidt Co

308 THIRD STREET,
MILWAUKEE, WISCONSIN

Stid efter vor Katalog af Alterbilleder
Kors, Bystagter, Alterbuder, Døbelon-
ter, Sammetabler, Altere, Prædikestole
og Kister. —

C. C. MELLINGER

Begravelses-Direktører

Skandinavisk og Tysk Tales
Picnes Main 261 Home A 1251
910-12 Tacoma Ave. Tacoma, Wash.

"Pacific Herold."

A Religious Weekly,
Kristeligt Ugeblad udgivet af Preste-
konferensen for Pacific District af den
Norske Synode ved en Komite.

Entered as second-class matter
November 6, 1908, at the post of-
fice at Tacoma, Wash., under the
Act of March 3, 1879."

Alt vedrørende Redaktionen ind-
sendes til A. O. Bjerke, 1818 Dono-
van Ave., South Bellingham, Wash.

Alle Nyheder, Belyndtgjørelser og
Notiser indsendes til "Pac. Herold"
News, Puget Sound Posten, Ta-
coma, Wash.

Alt vedrørende dette Blads Forret-
ning behørges af Past. H. M. Eri-
næs. breve adresserede "Pacific
Herold," Stanwood, Wash., vil na-
vænde.

Bladet kostet:
For Året \$.75
For Året til Canada 1.00
For Året til Norge 1.00

Adresse: Stanwood, Washington.

"Bidnesbyrdet" igjen.

I "Bidnesbyrdet," den norst-dan-
ske Metodistkirkes Organ paa Paci-
fickysten, findes i No. 18 et længere
Referat fra deres Distriktsmøde i
Rockymountain District. I dette Re-
ferat forekommer flere Ting, som
funde tænke på tale; men vi skal
denne Gang indskrænke os til en Par-
Ting. Blandt de Sager som var
behandlet paa Mødet var også en
Aftanding af Formanden for Mø-
det, Pastor R. L. Hansen over The-
maet: "Trænges vor Kirkes (Metodo-
disternes) Forskundelse og Arbeide
blandt det ståndinaviste Folk?"

I denne Aftanding forekommer
følgende Udtalelse om den lutherske
Kirke: "Den lutherske Kirke som en
Ulmindelighed søger at holde Folket
ved de gamle Bedtægters Magt og
den falske Indbildung, at Frelsen
ligger i Naademidlerne og Kirkemed-
lemskab og bygger derved om Folket
et falskt Børn for at holde frelsende
Liv og Belsignelse ude."

Denne Udtalelse af Mødets For-
mand kan ikke misforstås. Den er
klar og tydelig nok. Den er også af
en saadan Beskaffenhed, at det ikke
frænges at sige meget om den. Thi
her har den norst-danske Metodistkir-
ke ved en af sine Formænd heist rent
Flag, saa at enhver, som ikke er al-
deles forblindet kan se, hvad den bæ-
rer i sit Skjold.

Hvad er det da den lutherske Kirke
beskyldes for? Den holder "Folket
ved de gamle Bedtægters Magt og
den falske Indbildung at Frelsen lig-
ger i Naademidlerne og Kirkemed-

lemskab." Vi vil først gjøre opmærk-
som paa Udtrykket: "Kirkemedlems-
kab." Med dette maa vel menes den
nyre Tilslutning til en kristelig Men-
ighed. Thi Metodisterne vil vel
ikke påstaas, at det gaar an at være
en Kristen og eie Liv i Gud uden at
være et Medlem af den usynlige Kir-
ke paa Jorden? Men dersom det er
det første som menes, da hørde Meto-
disterne vide, at den Lutheriske Kirke
aldrig har lært eller lærer, at den
blotte nyre Tilslutning til den syn-
lige Kirke eller Menighed er frelsende
eller gjør nogen til en Kristen. Den
lutheriske Kirke har lært og lærer, at
i den synlige Kirke eller Menighed er
baade Hjelpe og sande Kristne. Det-
te har den hævded i Modslutning til
Metodisterne og andre som påstaar,
at der indenfor deres Samfund og
Menigheder findes bare lutter hellige
Mennesker. Hvem lærer saa "Frel-
se ved Kirkemedlemskab?"

Det andet som den lutheriske Kirke
beskyldes for er at den lærer "at Frel-
sen ligger i Naademidlerne." Med
"Naademidlerne" forstaar man i den
lutheriske Kirke Guds Ord, Daaben og
Alterens Sakramente. (Methodisterne
holder jo også som besyndt Kun-
nen et Naademiddel.) Hvad forstaas ved
Naademidler? Det er visse af
Gud forordnede Midler, hvori han
meddeler og skjærer os sin Naade.
Frelsen ligger i disse Naademidler
fordi Herren der tilbyder og meddeler
sin Naade til arme Syndere. Der-
for kaldes Evangeliet "en Guds
Kraft til Saliggjørelse for hver den
som tror." (Rom. 1, 16.) Og hvor-
ledes virkes Troen? "Troen kom
mer derved at man hører, men at man
hører ikke ved Guds Ord." (Rom. 10,
17). "Ved Ordet og Sakramenterne
som Midler gives den Helligaand
som, hvor og naar det behøger Gud,
virker Troen i dem, som høre Evan-
geliet, nemlig at Gud ikke for vore
Hjertenes Skyld, men for Kristi
Skyld retfærdiggjør dem, som tror,
at de for Kristi Skyld bliver tagne til
Naade." (Aug. Konf. Art. 5.)

Vi nærker os også Paulus's Ord
i Rom. 10, 6-8: "Men den Retfær-
dighed, som er af Troen, siger saa-
des: Sig ikke i dit Hjerte! Hvo vil
fare op til Himmelens." Det er al-
hente Kristus ned. Eller: Hvo vil
fare ned i Afgrunden? Det er at
hente Kristus op fra de Døde. Men
hvad siger den? Ordet er dig nær i
din Mund og i dit Hjerte. Det er
det Troens Ord, som vi prædile."

Om Daaben siger Guds Ord, at
den frelser os. 1 Petr. 3, 21. Der-
for kaldes Gjensædelsens Bød og Horn-
elsen ved den Helligaand. (Tit. 3,
5.) Om Brødet og Vinen i Nadven-
ren siger Kristus selv, at det er mit
Legeme og Blod som gives og udgh-
des for eder til Syndernes Forlæde-

se. Gud selv lærer os saaledes at har
igjennem disse Naademidler vil ffjen-
ke og meddele os sin Naade. Han
har nedlagt i disse Midler den Frelse
som Kristus har vundet for os. Naar
nu den Lutheriske Kirke holder fast ve-
disse Guds Ords Klare og tydelig
Værdomme, da kalder Methodistern
dette "gamle Bedtægt," "falskt Ind-
bildung" og et "falskt Børn, fora-
holde frelsende Liv og Belsignelse ude".
Dette er til at faa Forstand af. Guds
Ord, Daaben og Nadvenen er bare
"gamle Bedtægt" og en "falskt Ind-
bildung." Børde ikke dette aaben-
Dine paa dem, som har forladt sin
Barnelærdom fordi Metodisterne fun-
de slaa om sig med en hel Del gude-
ligt Snak og tomme Frazer? Ja, saa
om dette er det, vi svarer paa "Bid-
nesbyrdets" Beskoldning. Vi vi
slutte med de gamle Kirkelærdere
Ord: Derfor skal og maa vi staar ja
paa, at Gud ikke vil handle med os
Mennesker uden gjennem sit ud-
vordtes Ord og Sakramente. Me-
alt, hvad der med Tilslutningsetterselje
i dette Ord og Sakramente bliver ros
som Land, det er Djævelen. Thi en-
dog for Moses vilde Gud først aaben-
bare sig gjennem den brændend
Busk og mundligt Ord, og ingen
Profet, hverken Elias eller Elisa, ha-
aunammet Landen indenfor elle-
inden de ti Bud eller det mundlig
Ord."

Bort Arbeldsfelt.**Pacific Districts Synodemøde.**

Holdes, om Gud vil, i Immanuel
Menighed, Seattle, Wash., Pasto-
r. H. A. Stubs Kald fra den 1 til den
7 Juli, begge Dage inklusive. Ti
Gjennomgang for Væreforhandlinger er

1. Bekjendelsesstrosskab. Referent
Pastor D. J. Ordal, Supleant Pa-
stor A. O. Bjerke.

2. "The Christian Life," Refe-
rent, Pastor S. B. Gustvedt; Suple-
ant, M. A. Christensen.

Mødet begynder den 1 Juli kl. 11
Formiddag med Gudstjeneste ved
Pastor Geo. O. Lane.

Gud bælsigne Mødet.

L. C. Foss, Formand.
D. M. Holden, Sekretær

Direktionsmøde.

Board of Directors for Josephine
Old People's Home i Stanwood valgte
følgende Tilhjælpstomot som af os
til skal besøge Hjemmet, foreslaa for
Direktionen mulige Forandringer, os
paa andre Maader efterst Hjemmet:
Drift og Trivsel: Mrs. M. Fuhr fra
Everett; Mrs. Lien fra Stanwood
Mrs. Maurseth fra Fir, Mrs. Er-
holm fra Bellingham og Mrs. R.
Knutson, Silvana. Denne Komite
mødte i Hjemmet den 20de April.
Alle Ting ved Hjemmet sandtes at
være i den bedste Orden. De gamle
ved Hjemmet var vel tilfredse, og Be-
styreren var ogsaa vel tilfreds med
Hjemmets Beboere.

Bygningen Trapper og Gange er
uden Tepper. Dette gjør at der er
gaanske sterke Gjenlyd gjennem Byg-
ningen når nogen går gjennem Gangene. Dette gjør det mindre be-
hageligt for de gamle som ønsker det
stilt og roligt. Tilhjælpstomot be-
sluttede derfor at fremlægge denne
Sag for Hjemmets mange Venner
med det Haab at mange vil yde sin
Stjærv saa at de nødvendige Tepper
kan forskaffes. Som et opmuntrende
Eksempel paa Gavmildhed ligeover-
for Hjemmet kan nævnes at en Kvinde
i Stanwood har givet fuldstændig
Møblement, Tepper, Gardiner osv.
for Gjæsteværelset til et Kostende af
flere Hundrede Dollars. Herren vel-
lige Giveren og opmuntre andre til
at gjøre lignende.

Når man besøger Josephine Old
People's Home og bliver modtaget af
den venlige Bestyrer og hans Fa-
milie, og kommer ind i de lyse Væ-
relser, da faar man uwillig den
Tanke at her maa det sikret være
godt bo, og her kan de Gamle faa
hvile ud, og her faar de ikke alene le-
gemlig Pleie som gjør saa meget til
de Gamles Trøst, men her faar de
fremfor alt Pleie for sin udødelige
Sjæl som dog, naar alt kommer til
alt, er det vigtigste og det ene for-
nøgne.

Komiteen valgte som sin President
Mrs. Lien, og Sekretær Mrs. R.
Knutson.

Mrs. R. Knutson, Sejr.

Goos Bay, Ore.

En forholdsvis stor Skare af
Landsmænd mødte frem den 16de
Mai, forat deltag i den Udflygt som
Menighederne her i North Bend og
Marshfield havde arrangeret. Med
Dampbaad gil Turen omtrent 20 Mil
opover Goos River og sjældne er de
Anledninger man har til at iagttagte
flere Naturomgivelser. Lang-
samt arbeidede Baaden sig frem, den
idylliske Rio fun osbrudt ved Udg-
dommens glade Sang og Spøg. Da
Tiden allerede var langt fremstreden
ved Antonsten til Bestemmelsesstede,
blev Mødkurvenes Indhold straks
undersøgt, men snart faldte en Sang
i ro det fælles Kor. Førsamlingen til
Gudstjeneste og da lød ogsaa der-
fjernet fra Troesbrødre, vore gamle
lutheriske Salmer "Vor Gud han er
saas fast en Borg" og "Guds Ord det
er vort Arvegods." Prædiken var
intaget til Ordene om Jesu Taarer
over Jerusalem fordi den ikke hjælde
sin Besøgelsestid, en alvorlig Opsor-

*) Udhævelserne af os.

dring til os alle om at være varsomme med hvorledes vi stiller os overfor de Kald og Paonindelser som lyder til os gjennem Guds Ord. Efter en Sang af Koret spredtes Førsamlingen og løgte Adspredelsse paa forskellige Maader. Al. 5 samledes alle igjen paa Baaden og efter en lykkelig Hjemreise fæltes den glade Stare. Mange af dem som vor med os den Dag, staar os desværre fierut i Menighedsarbeidet, men maa han i hvil Hånd Kongens Hjerte er som Vandbøfke, lære ogsaa disse at „hø Vand med Glæde af Fresens Hilder.“

Med Hensyn til Menighedsarbeidet i Winterens Bø, har alt gaaet godt, og som vi haaber, vaaret til Bellsignal se for flere, end vi Menneller maaise undertiden er tilbørlige til at antage. Store Opfrelser har vaaret gjor af de faa som staar i Menighederne for at kunne holde Arbeidet oppe, men vi ved at det er faa let at gaa træt naar vi er faa faa. En Del er reist bort men vi haaber at andre vil føge deres Plads. Kirketonit har vi faeret Øste om i begge Byer, og haaber at faa Kirke med Tiden, et Haab som med Guds Hjælp, vil opføldes naar stede af vores Føl stifter hid og slutter sig til Menighederne.

L. Rasmussen.

Astoria, Oregon.

Paa Menighedsmøde den 18. April blev følgende nye Medlemmer optaget i Menigheden: Mr. Andrew Rasmussen og Hustru Martha Rasmussen, samt tre Børn, Bertha Madeline Grace Pauline og Mof Lewis; Mr. og Mrs. Adolph Smale; Mrs. Ed Edwards og hendes Datter Anne Emilie. Søndagsaften den 9de Mai blev Mrs. Hannah Stine Nyman optaget. Vi vil da ønske dem hjertelig velkommen iblandt os og maa da dette sjønne Empel blive en Spore til at ret mange maatte slutte sig til Menigheden. Dette er jo enhver Kristens Pligt, ja en stor Ærret, at kunne faa blive Medlemmer af den Kirke, som engang skal blive den triumferende i Himmel. Maatte Han, Kirkens Herre lære os alle at skatte dette ret højt og gjøre Vrig deraf til hans Navns Åre og Guds Riges Fremme.

Lørdagsaften den 8de Mai blev Mr. Olof Olsen beraf Bøen vist til Miss Anna Kretz som mylig kom fra Des Møines, Iowa. Vielsen fandt Sted i Mr. og Mrs. Julius Anderssons Hjem og udførtes af Past. Nelle Neagle saa Gjæster var indbudt og efter Vielsen serveredes en Wedding Dinner af Mr. og Mrs. Olsen. Vi vil da ønske dem megen Lykke og Vel-

signelse i deres ægtefælbelige Samliv.

Mylig har Døden gjortest vor Midte og borttaget en Kær Son og Broder, og denne Gang var det Wainer Cornelius Zøger, Son til Mr. og Mrs. Zøger, som sit Hjemløs. En ond artet Halsfhuge, nemlig „Mumps,“ har vaaret jøssaa almindelig i sidste Vaar. Dette var da ogsaa det som lille Wainer til til at begynde med, men efter lidt over en Uges Tid tog det en vendig til „Tonsilitis.“ Lægen ansaa ikke dette, for det første i alfauld, for noget vankeligt, men med engang tog det etter en Bending og gif over til Disterit. Det visste sig at trods den mest omhugselig Pleie og Lægehjælp, saa gjorde dog Døden sit Sistre Indtag. Torsdag Nat Al. 1:30 den 29. April. Som venteligt funde være var dette et tungt Slag for Forældrene, at lægge sine 11 Åræ gamle Son i en saa tidlig Grav. Tunge er det ogsaa under saadanne Omstændigheder, at man ille kan saa følge sine Hjærtet til Graven, sun Fareren til følge ham til hans sidste Hvile sted. Paa Greenwood Gravlund blev han da Jordiaastet den samme Dag. Et stort Savn er det for vor Søndagsfolk, da hans Plads der jælden var ledig, men allermest vil dog Savnet føles af Forældre og Søskende. Maa Han som sætter vor Grænsevel lære os alle at tælle vores Dage saa at vi kan faa Visdom i Hjertet og holde os i Beredskab altid. Maa han trede nær med sin Belsignelse og Trost til de førgende Forældre og Søskende saa at de kan faa Trimoedighed til at besjende med Job: „Herren gav, Herren tog, Herrens Navn været lovet.“

Lørdag Aften den 15de Mai, samledes en stor Stare af Føl i Hanfes Butik her i Byen. Alle skalde de til den samme Plads og de Føl som skalde saa saa mange Gjæster, den Aften, maatte have et stort Hus. Skolken halv ni begab de sig paa Vandring og føgede i Føl og Følge op mod Presteboligen. Æal Stilhed havde denne store Stare samlet sig udenfor, forat indtage hele Huset. Preisten som var ivrig bestjæftiget med at forberede sig til Søndagen vidste ikke af noget førend der bantedes paa Døren og høsnart den blev aabnet strømmede Huset fuldt af Føl med intilende Ansigter. Mrs. Nelle, som var netop gaet ud til nærmeste Butik vidste ikke sin arme Maad hvorledes hun skalde komme ind i Huset thi Føl strømmede paa alle Størter af Huset. At dette var en over rørtelse i fuldeste Betydning for Prestfolkene er iiffert. Det var altfaa Menigheden og dens mange Venner som vor sammen forat tilbringe Af-

tenen sammen med dem. Past. og Mrs. Nelle blev da indbudt til at komme med dem nede i Kirkens Basement som var aldeles fyldt af de mere end 200 Venner. Mr. Ole Settem traadte frem og fortalte hvad deres Erinde var, at de var kommen sammen forat tilbringe en festelabelig Aften med sine Prestefolk. Han indtalte det Ønske, at det maatte times dem at arbeide sammen endnu i ret mange Aar. Derpaa overrakte han dem, paa Førsamlingens Begne, en større Pengegave som et Bevis paa den Hjærlighed og Agtelse med hvilket de omsatter dem. Past. Nelle talte da i faa Ord de mange Venner ogsaa for dette Bevis paa deres Hjærlighed og forsikret dem om at deres Uphold her i Astoria havde været utallige Beviser paa Hjærlighed og haabet at de endnu i mange Aar kan de faa arbeide sammen for den store Hælles Sag. Derpaa blev et interessant Program givet tilbedste og efter dette samledes man rundt de mange dækkede Borde hvor en Overflod af allelags gode Ting smagte fortrosselig. Resten af Aftenen blev tilbragt i munter Passiar og en i over al Maade hyggelig Aften tilbragt.

Nu ere alle Ting beredte!

Vi vide alle, at der hersker megen Nød og Elendighed i denne Verden baade legemlig og åndelig, men alt dette, hvad enten det nu er den en eller anden Slags Nød, er kommen herind formedelst Synden. Og alle Mennesker paa den hele Jord ere blevne gjenemfyrede af Synden, saa vi ere alle Syndere, hvilket i faa Ord vil sige, at vi ere blevne ulydige mod den hellige Gud, og ere kun skyldige til evig at udelukkes fra hans Samfund. Saaledes ser det ud i Menneskeheden. Alle ere bortvegne fra Gud, der er Ingen retfærdige. Alle ere skyldige til en evig Dom. Man der tænkes noget førgeligere end at være Menneske, naar det ser saaledes ud? Dog Gud være lovet, der var En, der saa ned til den faldne Jord, med en evig Hjærlighed, og ynkedes over den faldne Menneskehed; det var den hellige Gud selv, og han gav det Bedste han havde, sin egen Son, hen i Døden for vor Skyld, for at frelse os fra evig Synd og Død og Dom! Man der tænkes en større Hjærlighed end den, at den eneste Nene, Hellige gaar i Døden for sine Hjælder, for at fri dem fra det evige Fængsel? Det har Jesus gjort for hver en Ejel paa den hele Jord; saa det nu lyder fra ham til dig og mig og hver Ejel: „Nu ere alle Ting beredte.“ Frelsen og Saligheden er beredt for hver Synd, som vil tage derimod. Du kan komme os med al din Nød og Elendighed.

Naar dette Budslab lyder ud i Verden, skalde vi tro, Alle vilde kope om at naa dette Maal. Det kan ikke negles, at der er en Stræben og Hagen hos vor Tids Sloegt øster at blive lykkelig, den mørker godt, at der mangler den Noget; men det Meste af denne Hagen øster Lykke er mod at sej Maal. Der er him en Eneste, som i Sandhed kan give et Menneskehjerte Fred, Lykke og Salighed: Jesus Kristus. Hvorfor er der da kun saa faa, der ile til ham? Fordi han kommer ikke som den Mægtige, der vil børse, men joinden, der vil tjene og dele ud for Jætet til Alle, som ville tage mod hans store Raade. Hos ham heder det altid: „Kom til mig ligesaa fattig og ussel som du er, kom med al din Syndebyrde og lag den over paa mig, tag mod mig i Troen, saa skal du faa Fred og Hvile i Hjertet, og kom mit; thi nu ere alle Ting beredte.“ Men naar Indbydelsen: „Nu ere alle Ting beredte,“ kommer saaledes ud til Folk, saa synes de, det er dog saa simpelt, saadan at skulle gjores til Jætet, saadan at spille fællet med al sin egen Selvgodhed; vilde vor Herre endda sun sige til dem: „Kom, gør dette og hint, saa skal du faa Frelsen.“ Men, såjare, er du af dem, der sige saaledes, saa er du et stakkels forblindet Menneske; thi vi kunne ikke gjøre en Smile selv, vi må somme til Jesus Kristus som dem, der Jætet have, og legge al vor Syndefuld paa ham. Herren har taget alle vores Synde paa sig, da han gif i Døden for os, og han har meddelt en fuld Syndernes Forladelse for os i den hellige Daab, saa „alle Ting ere beredte.“ Der mangler Jætet fra Guds Side, der spørges nu kun om dette, om vi ville tage derimod og lade Frelseren faa hele vort Hjerte?

Hvordan har du det, Læser, vil du tage mod Jesus, vil du tro paa al hans Raade, vil du give ham hele din Ejel? Det er, hvad han forlanger af dig! Er du af dem, der ere fattige haade til Legeme og Ejel, saa din sun har det alt maat her i Verden, sun faar Prædet smaa tilskæret, maaske fuller daglig under din Nød, maaske har Syndom i dit Hjem og synes, Alle have forladt dig? Saar har det livsjulige Budskab: „Nu ere alle Ting beredte, Kom til Jesus med alle dine Sørg, alle dine Savn, men først og sidst med al din Synd. Synes du Menneskene have forladt dig, saa har Jesus det ikke, nei han staar og lønges øster, at du skal komme til ham og give ham hele dit Hjerte. Men saa fattig og elendig som du er, som sun med Toldersuffet: „Gud nær mig Synden naadig.“ Hvis du kommer saadan i Sandhed og Oprigtighed, saa er der Jætet, han heller vil, end tage imod dig og give

dig Fred og Svile for din arme Sjæl. Saa skal du se, min Ven, hvor Altting bliver lyft for dig hænede, om du end maa sætte under Gottigdommens og Sygdommens Burde her, saa ved du, at han, som har taget al din Syd paa sig, han ved ogsaa at hørge for dit Legeme, medens du skal være hænede, saa bliver Altting saa lyft for dig, fordi du ved, han vil dig kun idel godt, han er fuld af Kjærighed og Mislundhed; naar han tugter dig, saa er det fordi det er paa den Maade, han bedst kan drage dig til sig. — „Nu ere alle Ting beredte,” juist mi. Kjære Ven, er det Tid at komme til Jesus, gjør saa Alvor af det, lad dig ikke holde tilbage af Noget i denne Verden, såg ikke at sætte nye Lapper paa din gamle Kleddning ved at gaa og ville forbedre dig selv, og saaledes spilde Tiden! men kom, for nu i Tag ere alle Ting beredte af Herren for dig, endnu i Tag staar din Bladet aaben for dig, lad den ikke staar længere! Og kjære, opset det ikke! Hvor stræffeligt, hvis du skulle dø i dine Synder! „Nu ere alle Ting beredte.” Kom derfor til Jesus, kjære Sjæl! kom! juist nu! (Kfl.)

Anglingen paa Dødsleiet.

En Angling, som havde Tering blev indlagt paa et Sygehus. Da andelig Henseende — saa fortæller den her ansatte Sjælesorger — var hen uvidende og død, han talte meget lidt spørgte med Ja eller Nei, naar han blev spurgt om Noget; Mere kunde man i Førstningen ikke saa ud af ham. I nogle Maaneder lam han saaledes blandt de andre Syge, hørte daglig Guds Ord blive forelest, men forblev, som det syntes, ganske ligegyldig derfor. Hans Sygdom forværredes, saa han maaatte lægges alene. Da han blev spurgt, om han ønskede at komme i Himmelten, naar Gud kaldte ha imbertra, og han bejaede dette, spurgtes der ham videre:

„Hvorpaas grunder De da Deres Haab?”

„Jeg forlader mig paas, at jeg har gjort min Pligt.”

„Arme Ven! naar De og jeg forlade os paa vor Pligtspfyldeste, saa ere vi begge fortabte. Vor Herre Jesus siger (Luk. 17. 10.): „Naar Du have gjort Alt, hvad eder er besat, skalde Du sig: Vi ere ungtige Tjenere; thi vi have gjort det, som vi

være skyldige at gjøre.” Jeg udlogde

derpaa nogle af Guds Bud for ham og visste ham. Hvorledes vi ere Overtrædere af disse Bud, og at Gud har utalt Forbandedsen over enhver Overtræder (Gal. 3. 10.). „Kjære Ven, hvor bliver da vor Pligtspfyldeste af og vore gode Gjerninger, som vi mere at have gjort? Ere ikke alle

disse ormtulne? Alæber ikke Egen-

Kjærigheden, egen Gere, Egematten oso. Derved? Har De maaiste fra Barnsben af holdt Alt, hvad Gud har besatet?” — Da sagde han:

„Nei.”

„Nu, altsaa, deriom vi begge ikke kunne bringe noget Andet frem for Gud end vor Pligtspfyldeste, saa komme vi begge i Helvede.”

Han saa længe med store Fine paa mig; derpaa hænede han Blæst med indre Bevægelie. Jeg tøg en Stund, hvorefter jeg sagde:

„Der er endnu Haab for os begge om, at vi kunne komme i Himmelten. Jesus, gjør saa Alvor af det, lad dig ikke holde tilbage af Noget i denne

Verden, såg ikke at sætte nye Lapper paa din gamle Kleddning ved at gaa og ville forbedre dig selv, og saaledes spilde Tiden! men kom, for nu i Tag ere alle Ting beredte af Herren for dig, endnu i Tag staar din Bladet aaben for dig, lad den ikke staar længere! Og kjære, opset det ikke! Hvor stræffeligt, hvis du skulle dø i dine Synder! „Nu ere alle Ting beredte.” Kom derfor til Jesus, kjære Sjæl! kom! juist nu! (Kfl.)

„Ja, gjerne.”

Jeg tog Psalmebogen og læste:

Sætre Jesus Kristus, dit dyre Blod,
Det er min Saft, det er den Blod,
Som renser, og som frigjør mig
Af al min Synderkynd mod dig.

Dit Blod, som jeg vil smythes med,
Din Hjælp og Retfærdighed
Gjør, at jeg kan for Gud bestaa
Dit ind i Himmelens Glæde gaa.

Min Jesus Kristus, du Guds Son,
Min Lyst, mit Haab, min Brudgom
Ikjæn,

Dit dyre Blod, det er den Saft,
Som giver mig myt Liv og Kraft.

Og naar i Trængsel, Sorg og Kord
Mig vægter Satan, Synd og Død;
Og gi mig da den Trost med Synd;
Dit Blod mig før af al min Synd!

Jeg lagde særlig Ettertryk paa det sidste Vers og forklarede ham nu, hvorfor vor Herre Jesus var død paa Korset, nemlig for at frelse alle Syndere fra deres Synd og gjøre dem saaige oso. Nu skalde derfor ogsaa han i sine tanker stille sig sin blødende Frelser for Sie og i Tillid til Guds sanddrue Forjætelser troende sige: Det har den trofaste Frelser ogsaa gjort for mig, ogsaa mig har han forløst fra Synd og Død og Satans Kuge, ogsaa mig vil han gjøre altig! Da jeg vilde forlade ham, strakte han sin af Svaghed hjælpende Haand ud mod mig og sagde med Taarer:

„Jeg beder Dem, kom dog igjen imorgen! Jeg ved jo intet og kan for Svaghed ikke selv løse, forstaar det jo heller ikke.”

Hans Hunger efter Raade blev daglig større, saa at man af hele hans Adjord todelig merkede Guds Aands Virkning paa ham. Nogle Dage senere sagde en af Søgepasserne, som om Natten havde vaaget hos honi, til mig: O, hvilken indersig Godsben har deg vor Ven bedet denne Nat; hvor ofte har han raabt

„Ricere Herre Jesus, forbarm dig over mig, sag ar men Synden som jeg er!” — Snart efter døde han i det salige Haab, at Herren havde taget ogsaa ham til Raade.

Kristentroens Grundartikel.

„Her er den største og vigtigste Artikel: At Jesus Kristus, vor Gud og Herre, er død for vores Synd og oprest for vor Retfærdiggjørelse Rom. 4. 25. Og han alene er den Guds Lam, som bærer Verdens Synd, Joh. 1. 29., og Gud har lagt vores alles Synd alle tilhobe og blive retfærdiggjorte uforstyrkt af hans Raade ved den Fortrylling, som er i Kristus Jesus i hans Blod oso. Rom. 3. 23 f.

„Efterdi mi Saadant maa troes og ellers ikke faa tillegnes eller gribe ved nogen Gjerning. Lov eller Forbienste, saa er det flort og vist, at alene denne Tro gjør os retfærdige saaledes som St. Paulus siger, Rom 3. 28.: Vi slutte, at Menneket bli ver retfærdiggjort ved Troen uder Lovens Gjerninger. Ligefaa V. 26. At han maa være retfærdig og gjøre den retfærdig, som er af Jesu Tro.

Ara denne Artikel kan man ifrigtige eller mod den give Noget efter saad faa Himmel og Jord folde og Alt hvad der ikke vil blive staagende. Thi der er intet andet Navn givet blandt Menneket, ved hvilket det her os aar vilde frelse, siger Peter, Ap. 4. 12. Og: Vi have faaet Lovgoden ved hans Saar, Ej. 53. 5. Og paa denne Artikel hviler Alt, hvad vi lære og leve mod Paven, Djævelen og Verden. Derfor maa vi være sognede forvisede herom og ikke tvivle; ellers er Alt tabt, og Pave, Djævel og alle vores Nænder ville beholde Seier og Ret inod os.” (Den lutheriske Kirkes Bekendelje.)

Til Gal. 2. 5.: „For dem (de falste Brodre) vege vi ikke noget Sie blit med Underdanighed, for at Evangeliets Sandhed maatte blive varig hos eder,” skriver Luther blandt Andet følgende:

„Dette er Evangeliets Sandhed, at vor Retfærdighed kommer alene ved Troen uden allehaande Lovens Gjerninger. Men derimod er det Evangeliets Forståelse, naar man lærer at vi vilde blive retfærdiggjorte for Gud ved Troen, dog saaledes, at og saa Lovens Gjerninger ere derved og hjælpe dertil . . . Dette er da ikke Sandheden, men et præc opdigtet Skin og en falsk, bedragelig Forståelse af Evangeliet. Det rette og sande Evangelium er dette, at Gjerningerne eller Kjærigheden ikke er Troens Prædelse, Smølle eller Fuldkommenhed, men at Troen i og for sig selv er Guds Gave og Gjerning i Hjertet, hvilken Guds Gave

og Gjerning derved retfærdiggjør, at den griber Kristus som Frelser og Saliggjører. Den menneskelige Hørnuit ier strax hen til Loven og tenker fun saaledes: ‘det har jeg gjort, det har jeg ikke gjort.’ Men Troen, naar den skal udøvere sin Gjerning, er islet ikke henvendt paa noget Andet end paa Kristus Jesus, Guds Son, som er hengiven for Verdens Synd, ikke paa Kjærigheden; den siger ikke: ‘hvad har jeg dog gjort? hvad har jeg gjundet? hvad har jeg fortjent?’ men saa siger den: ‘hvad har Kristus gjort? hvad har han fortjent?’ Der til siger Evangeliets Sandhed: ‘han har forløst dig fra Synden, Djævelen og den evige Død’ oso. Saaledes erfjender da Troen, at den i denne Person, som hedder Jesus Kristus, har Syndernes Forladelse og et evigt Liv. Dvo der nu faber dette Villedes af Sigte, han har heller ikke længer nogens ret Tro, men fun et Skin og en tom Indbildung; han vender sit Blæk bort fra Forfættelsen og ser fun hen til Loven, som da forfører ham og endelig driver ham til Fortvilelse.” (11. 66.)

Og til Gal. 2. 11.: „Men der Peter kom til Antiochia, modsigde jeg ham sige i Minene, fordi han var at løste,” skriver Luther: „Hvad er Petrus og Paulus, hvad er en Engel af Himmelten. Hvad ere alle Stabninger regnede mod denne Artikel, som lægger, hvorved og hvorledes man bliver fri for Synden, retfærdig for Gud og salig? Forståo vi denne Artikel ret og rent, da havde vi den rette himmelske Sol; men miste vi den, da have vi heller intet andet end idel Hælvedes Mørke. Naar du dersor merker, at denne bliver affavellet eller ganske glemmes, da frøgt hverken Petrus eller Paulus, ja end ikke nogen Engel af Himmelten, men modstaa dem; thi man kan aldrig højt nok have elsefor forsvarere den.” (11. 78.)

Et godt og gjevnsundet Jahr.

En fattig Ensemmand havde den Sorg, at hans eldste Datter blev af en gjendebert Familie, i hvis Tjeneste hun stod, forsørt til at gaa over til Baptistskolen. Denne Familie sagde ikke alene ved glimrende Gaver at vende denne Datters Hjerte fra hendes gamle Dader, men trætede ogsaa efter at gjøre vor Taab og overhovedet vor Kirke og vor Samfund saa misertafelige for hende, at den arme Pige områder kom paa den Tante, at hun i høj Grad vilde forståe sig, om hun igjen betrædte sin Faders Hus eller vor Kirke. Alle disse Ting vore den gamle Dader ubefriede; derfor tan man let tenke sig, at den første Etterretning om, at hans Datter næste Dag skulle døbes

Parkland.

Paa det uysig ved Parkland Vor- nehjem opbrudte Nordstyrke blev der den 18de Mai udørt en hel Del gratis Arbeide af følgende Personer, der alle tilhører Parkland Menighed: Oscar Anderson med Heste, Theodor Storaasli med Heste, Christian Løs- nes med Hest og Teander Harstad med Hest; endvidere Samuel Sim- land, Erik Viland, Ole Næberg, Na- cob Lunde og Ole Larsen. Komiteen ønsker herved at fremhæve en hjerte- lig Tak til dem, som udøde Barne- hjemmet denne Hjælp. Maatte den Gjerning som her gjøres vælle Vil- lighed hos ret mange til at vide Hjem- met en Haandsretning. Den træ- ges højtlig.

Jacob Lunde.

Gud skaffer Hjælp.

I Aaret 1772 var der paa flere Steder som Følge af Missvært op- staet en svær Dyrtid. Kun yderst sparsom var Markernes Befolknings indkomsten. Af, hvor mange fættige Familier vandrede da omkring uden Brød, klagende, sukkende, grædende, uden Haab om Hjælp. I hint for- gelige Aar — saa fortæller en from Krijten — havde heller ikke vi paa langt nær højet saa Meget, som der behøvedes til vor talrige Families Ophold. Der var mange Børn og ingen Penge til at kjøbe Noget for. Fader var fort i Horveien bleven be- dragen for en betydelig Pengesum. I denne Tid nu, det var ikke længe ef- ter Jul, samlede vi os paa en Fre- dag til vor sædværdige Andagtstime. Fortællingen om den underbare Be- spisning af de 5,000 blev læst, og Fader fremstillede ret indtrængende for os, hvorledes Hjælpen i Nodens Tid havde hjulpet Sine. Da græd Moder hede Taarer; hvad hun havde hørt, gjorde hende jo godt, medens dog hendes Hjerte også var jo be- flæmt, og hun udbrød:

„Ja, hvis denne mægtige og hjæl- ilige Hjælper også endnu var hos os, saa vilde jeg heller ikke i dette tunge Aar være bange. Vi skulle have vi vel hjæltet et Par Skjærer mere end Andre; men hvad er det blandt jo Mange?“ Og dermed pegede hun paa os Børn. Her flappede Fader hende sagte paa Skulderen.

„Moder, græd ikke,“ sagde han. „Den Herre, som hjalp den gang, kan også hjælpe os endnu; han kom og vil også hjælpe os. Hvor er jo ikke død, han lever og henvær over Altting. Thi har Iov, som Skriften siger, al Mægt i Himmelten og paa Jordens. Han vil heller ikke glemme os; thi han er hos Sine alle Dage indtil Verdens Ende.“ Og nu steterminate han af Salmen: „Besøl du dine Døie,“

som var os alle bekjendt, disse gri- bende Vers:

Op, op, mit arme Hjerte,
Sig Sorgen inn Godnat,
Lad fare fun den Smerte,
Dig tynger og gjør mot!
Du er dog ei den Herre,
Som Alting raade bør,
Oud monne Skeptret bære,
Og Alting vel han gjør.

Han, han du lade raade,
Han er en Konge viis!
Du love vil hans Raade
Og sjunge høit hans Pris,
Raad han ved sit det store
Og underfulde Raad
Aftørre vil dine Taare
Og standje al din Graad.

Jeg har ofte sunget disse deilige Vers, men i hele mit Liv have de al- drig gjort et saadant Indtryk paa mig som dengang. Bevægelsen var fuldig hos Alle. Styrkede og fulde af Haab paa Guds Højsorg lagde vi os mi til Hvile. Tidlig næste Morgen kom der to Bøgne, belæssede med Sætte, hørende til vojt Hus. Der hos sig fader et Brev fra en gammel Bekjendt, der boede over 30 Mile borte; og i Brevet stod Følgende: „Du har, kjære Ven, da Hagelstor- men forleden Nor hjemsegte mig, hjulvet mig med Brød- og Sædeforn. Du sender jeg dig dette med Tak tilbage tilligemed et lidet Overmaal. Du vil viist trænge det; thi jeg har hørt, at I paa eders Egn have hav- en joa daarlig Høst. Jeg gjør ikke mere end du har gjort mod mig. Tak ikke mig, men Gud, som dette Aar lod mig høste saa Meget, at jeg også kan give dig, min trojaste Ven. Noget deraf“ osv. „Seer du, Mo- der!“ sagde mi Fader, „at Herren endnu bestandig er den Samme, som han altid har været. Ogaa vort rin- ge Dorraad har han rigelig velsig- net.“ Da græd Moder af Glæde o- sagde: „Nu seer jeg i Gjerning og Sandhed, at Gud skaffer Hjælp og forlader Ingen, der sætter sit Haab paa ham.“

DR. F. S. SANDBORG
Norsk Læge og Kirurg
Specialist i Børnesygdomme.
Kontor 311-312-313 Sunset Block
BELLINGHAM, WASH.
Office Phones: Main 322; A 512
Res. Phones: Main 321; A 570
New York.

LUTHERISK PILGRIM-HUS
No. 8 State St., New York.
Nærmeste Hus ved det nye Landings-
sted for Emigranter
Kristeligt Herberg for Indvandrere og
andue Reisende.
Pastor El. Petersen, Emigrantmæs-
sager, mættes i Pilgrim-Hus og staaar
Emigranterne bi ved Hand og Daad

Attend

The Pacific Lutheran Academy
and
Business College

Skolens Maal er gjennem en grundig Undervisning paa et kristeligt Grundlag at forberede unge Mænd og Kvinder for et myttigt Virke i Livet.

De følgende kurser tilbordes:

1—Et to-aarigt Kursus for jaadonne, som ikke er blevne færdige med common Skolen.

2—Et tre-aarigt Kursus for Skolelærere.

3—Et tre- eller fire-aarigt Kursus, alle Højskolefag, for dem, som vil forberede sig til Optagelse ved et College eller Universitet.

4—Et Kursus i Bogholderi og andre Forretningsfag.

5—Et Kursus i Stenografi og Møllinskript.

6—Et Kursus i Musik.

7—Et Kursus i Engelsk for Nycommere.

8—Røte Kurser i Tegning, Landmaaling, Navigation, Geologi, Mineralogi med mere.

Elever optages uden Ekamen naarsomhedsst (høst ved en Termins Begyndelse) og faar selv vælge sine Tag.

Udgifterne for 3 Maaneder \$67.00; 6 Maaneder, \$127.00; 9 Maan- eder \$180.00. Heri inddækkes Al dervisning, Host, Logis og Bost.

N. J. HONG, President,

Parkland, Wash.

Geo. J. Ketchum

Dry Goods, Boots, Shoes & Fancy
Groceries, Wholesale and retail.
Stanwood, Wash.

DR. E. L. HOGAN

Dentist

Sunset Phone 131

Rooms 8 and 9 Bank Bldg.

Stanwood Washington

DRS. ROBERTS, DOERRE-
AND BLODGETT

Dentists

1156 Pacific Avenue, Tacoma, Wash.

The Post Office

Confectionary Store.

Everything in our line, Large stock of
latest and standard stationery

D. CARL PEARSON,

Stanwood, Wash.

KLAEBOE DRUG CO.

(Stiftet 1888)
Vor Specialitet er at tilspede Recept-
er medbragte fra de stændende Lands-

Stanwood, Wash.

BEN WILLARD

Undertaler and licensed

Embalmer

STANWOOD WASH.

Dr. Hartman

Examined Læge
Fra Kristiania Universitet.
Sundet 171 Independent 16
Stanwood, Wash.